

ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ SAMOSTATNÉ ODDĚLENÍ KONTROLY A DOHLEDU

Pod sídlištěm 1800/9, Kobylisy, 182 11 Praha 8
IČO: 00025712, tel: 284 041 111, e-mail: cuzk@cuzk.cz, ID DS: uuaaatg

Sp. zn. ČÚZK-020187/2024-21
Čj. ČÚZK-022060/2024

V Praze dne: 10. 4. 2024
Vypraveno dne: 10. 4. 2024

ROZHODNUTÍ

Účastník řízení:

Ing. XY, nar. x. x. xxxx, bytem xxxx, jako podnikající fyzická osoba se sídlem tamtéž, IČO xxxxxxxx (dále jen „obviněný“)

Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „úřad“) jako orgán věcně a místně příslušný podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 359/1992 Sb.“), k řízení a rozhodnutí o odvolání obviněného ze dne 4. 3. 2024 (doplněného dne 15. 3. 2024) proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích čj. ZKI CB-P-001/00099/2024-6 ze dne 22. 2. 2024, vydanému ve věci přestupku na úseku zeměměřictví, vymezeného v § 17b odst. 2 písm. a) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon o zeměměřictví“) v odvolacím řízení, vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) ve spojení s částí druhou, hlavou VIII správního řádu **r o z h o d l** podle § 90 odst. 5 správního řádu

t a k t o :

Odvolání obviněného proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích čj. ZKI CB-P-001/00099/2024-6 ze dne 22. 2. 2024 se zamítá a odvoláním napadené rozhodnutí se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích (dále jen „inspektorát“) vydal dne 22. 2. 2024 rozhodnutí čj. ZKI CB-P-001/00099/2024-6 (dále jen „rozhodnutí inspektorátu“), v němž **výrokem I.** uznal obviněného vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se měl dopustit tím, že dne 14. 6. 2023 ověřil pod pořadovým číslem ověření xx/2023 záznam podrobného měření změn č. XXX z katastrálního území XXXX¹ (dále jen „ZPMZ XXX“), jehož přílohou je i dokumentace o vytyčení hranice pozemků číslo zakázky xxxx/2023 (dále jen „dokumentace o vytyčení“), přestože uvedený výsledek zeměměřických činností a jeho příloha obsahovaly vady a nedostatky popsané v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu. Obviněný podle inspektorátu nedodržel podmínky, uvedené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, podle kterých má fyzická osoba s úředním oprávněním (dále jen „ÚOZI“) povinnost jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o zeměměřictví. **Výrokem II.** byl obviněnému uložen správní trest pokuty ve výši 17 000 Kč. **Výrokem III.** byla obviněnému v souladu s § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“) uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

I. Průběh řízení před správním orgánem prvního stupně

[2] Inspektorát v rámci své věcné působnosti, vymezené v § 4 písm. b) zákona č. 359/1992 Sb., vykonával dohled nad ověřováním výsledků zeměměřických činností, které jsou využívány pro katastr nemovitostí České republiky a státní mapové dílo. Dohled byl proveden podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů. Kontrolovanou osobou byl obviněný a výsledek dohledu byl zaznamenán v protokole o dohledu čj. ZKI CB-D-21/603/2023-14 ze dne 16. 8. 2023 (dále jen „protokol“). Předmětem dohledu byl ZPMZ XXX a související dokumentace o vytyčení, které v návaznosti na povinnost uvedenou v § 12 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví ověřil obviněný. Protokol obviněný převzal osobně dne 17. 8. 2023 během ústního jednání v sídle inspektorátu. Obviněný nevyužil možnosti podat proti kontrolnímu zjištění námitky podle § 13 kontrolního řádu.

[3] V návaznosti na provedený dohled inspektorát usoudil, že došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku na úseku zeměměřictví. Zaslal proto obviněnému dne 6. 2. 2024 pod čj. ZKI CB-P-001/00099/2024-3 oznámení o zahájení řízení z moci úřední o přestupku, definovaném § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. Doručením tohoto oznámení obviněnému dne 7. 2. 2024 pak došlo v souladu s § 78 odst. 2 přestupkového zákona k zahájení správního řízení. Tím byla podle § 32 odst. 2 písm. a) přestupkového zákona přerušena promlčecí doba pro zánik odpovědnosti za přestupek a počala běžet promlčecí doba nová. Inspektorát v tomto oznámení popsal skutek, o kterém má být v řízení rozhodováno, provedl jeho předběžnou právní kvalifikaci a informoval obviněného o jeho právech, která má jako účastník správního řízení a obviněný z přestupku. Současně jej vyzval k doložení údajů o jeho osobních poměrech za účelem jejich posouzení při stanovení výše pokuty podle § 37 písm. f) přestupkového zákona. Obviněnému také sdělil, že s ohledem na veřejně dostupné informace ze živnostenského rejstříku ve spojení s § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, jej v řízení o přestupku považuje za podnikající fyzickou osobu, která se posuzovaného přestupku dopustila v souvislosti se svým podnikáním (předmět podnikání „výkon zeměměřických činností“) s tím, že obviněný může předložit důkazy, že přestupek spáchal jako fyzická osoba.

¹ Katastrální území xxxx se nachází v obci xxxx, okrese Český Krumlov. Dále v textu již nebude u označení pozemků a výsledků zeměměřických činností katastrální území uváděno, vždy se jedná o totéž.

[4] Obviněný se dostavil dne 13. 2. 2024 k nahlédnutí do spisu a vyjádření se k němu. Protokol o ústním jednání je součástí přestupkového spisu jako čj. ZKI CB-P-001/00099/2024-5 ze dne 13. 2. 2024.

[5] Inspektorát dne 22. 2. 2024 vydal rozhodnutí inspektorátu, které bylo obviněnému doručeno dne 23. 1. 2024. Obviněný v něm byl uznán vinným z přestupku na úseku zeměměřičtví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřičtví, kterého se měl dopustit tím, že dne 14. 6. 2023 ověřil pod pořadovým číslem ověření xx/2023 ZPMZ XXX, jehož přílohou je i dokumentace o vytyčení, přestože uvedený výsledek zeměměřických činností a jeho příloha obsahovaly vady a nedostatky popsané v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu. Obviněný podle inspektorátu nedodržel podmínky, uvedené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřičtví, podle kterých má ÚOZI povinnost jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o zeměměřičtví. Porušením výše uvedených povinností byla dle inspektorátu naplněna skutková podstata přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřičtví. Inspektorát dále vyhodnotil, že odpovědnost obviněného za přestupek podle § 17b odst. 4 zákona o zeměměřičtví (resp. § 17b odst. 5 zákona o zeměměřičtví ve znění zák. č. 284/2021 Sb. a č. 88/2023 Sb.) dosud nezanikla, neboť neuplynula objektivní lhůta osmi let od jeho spáchání stanovená pro případy přerušení promlčecí doby.

[6] Obviněný ověřil ZPMZ XXX, ve kterém firma YYY, IČO yyyyyyyy² (dále jen „vytyčovatel“) zdokumentovala vytyčení hranic pozemků, na které se vztahují pravidla obsažená v § 49 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“) a § 87 a násl. vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „katastrální vyhláška“). V lokalitě, ve které vytyčování proběhlo, je katastrální mapa vedena v analogové podobě v měřítku 1:2880 (mapový list GUST V.S. VI-36-17). Její obsah v místech, kde se stav v terénu neměnil a nebyl podchycen novějším geodetickým měřením, odpovídá stavu mapy stabilního katastru, jejíž vznik se datuje r. 1826.

[7] Podle inspektorátu nejednal obviněný odborně podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřičtví, když ověřil výsledek zeměměřické činnosti, ač v něm nebylo postupováno podle § 87 odst. 3 katastrální vyhlášky. Tento chybný postup, popsán zejména v odst. 22 a 36 rozhodnutí inspektorátu (s odkazem na bod č. 5 protokolu) měl spočívat v tom, že vytyčovatel nijak nereflektoval skutečnost, že se poblíž jím vytyčených bodů hranice pozemkové parcely č. xxx/x nachází znatelné přirozené rozhranění pozemků v podobě terénních hran mezí. Inspektorát provedl místní šetření již v rámci dohledu a v odst. 29 a 33 rozhodnutí inspektorátu shrnul svoje zjištění, že tyto meze svým tvarem odpovídají zakresu hranic pozemkové parcely č. xxx/x. To podle něj prokazuje, že se jedná o původní úvozovou cestu, zobrazenou jako pozemková parcela č. xxx/x. Podle inspektorátu měl na tuto skutečnost vytyčovatel reagovat tím, že měl polohu nalezených terénních útvarů konfrontovat se zákresem hranic pozemků v katastrální mapě a za hranice pozemku prohlásit právě nalezené hrany svahů, pokud by svým prověřováním nedospěl přesvědčivě k jinému závěru.

[8] V odst. 23 a 24 svého rozhodnutí s odkazem na body č. 3 a 8 protokolu inspektorát konstatuje, že ani náčrt ZPMZ XXX, ani vytyčovací náčrt, jako součást dokumentace o vytyčení, nezobrazují polohopisné prvky vyskytující se v terénu, konkrétně tedy terénní útvary původní úvozové cesty. Tím podle inspektorátu náčrt ZPMZ XXX nenaplnuje požadavky bodu č. 16.11 přílohy ke katastrální vyhlášce, resp. vytyčovací náčrt postrádá náležitosti podle bodu č. 16.31 téže přílohy.

[9] Inspektorát také v odst. 25 svého rozhodnutí (s odkazem na bod č. 9 protokolu) poznamenává, že ve vytyčovacím protokolu chybí jakékoliv odůvodnění, proč nebyly vytyčované body hranic ztotožněny s přirozenými rozhraněními pozemků, což je podle

² Identifikační údaje doplněny úřadem

inspektorátu v rozporu s požadavky na obsah vytyčovacího protokolu, jak je stanoví bod č. 16.32 písm. d) přílohy ke katastrální vyhlášce.

[10] S odkazem na § 16 odst. 2 zákona o zeměměřictví pak inspektorát konstatuje, že je to právě ÚOZI, který nese odpovědnost za odbornou úroveň jím ověřených výsledků zeměměřických činností. V daném případě je to tedy obviněný, kdo odpovídá za odbornou úroveň ZPMZ XXX a jeho příloh, ač jejich vyhotovitelem byl vytyčovatel. Inspektorát dospěl k závěru, že byla naplněna skutková podstata přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.

[11] V odst. 38 svého rozhodnutí inspektorát podrobně rozpracoval svou úvahu, kterou dospěl k závěru, že obviněný v přestupku vystupuje jako podnikající fyzická osoba. Ze spisového materiálu vyplývá, že obviněný byl s tímto posouzením seznámen (např. již v oznámení o zahájení řízení, jak bylo popsáno v odst. [3] tohoto rozhodnutí) a nijak jej nerozporoval.

[12] Rozhodnutí inspektorátu dále v odst. 39 až 42 pokračuje zkoumáním, zda došlo k zániku odpovědnosti za přestupek. Inspektorát dospěl k závěru, že odpovědnost obviněného za spáchání posuzovaného přestupku dosud nezanikla.

[13] Správním trestem, který přichází v úvahu za posuzovaný přestupek, je podle § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví pokuta se stanovenou horní zákonnou sazbou 250 000 Kč. Inspektorát se podrobně zabýval stanovením její výše a svoje úvahy promítl do odst. 43 až 49 svého rozhodnutí. Vycházeje ze zákonné sazby určil jako zásadní kritérium povahu a závažnost přestupku podle § 38 přestupkového zákona. Zohlednil účel vytyčení hranic pozemků, jeho vliv na obsah katastru, jakož i dopad na povědomí vlastníků pozemků, dotčených vytyčením hranic jejich pozemků a vyhodnotil pochybení obviněného jako vážné. Tímto způsobem určenou výchozí výši pokuty dále moderoval s ohledem na polehčující okolnosti (§ 39 přestupkového zákona), které našel v dosavadní bezúhonnosti obviněného, jeho snaze zmírnit následky přestupku přepracováním posuzovaného výsledku zeměměřické činnosti a rovněž skutečností, že obviněný přestupek spáchal v nevědomé nedbalosti, když ověřil výsledek zeměměřické činnosti, jehož vyhotovitelem byla jiná osoba (vytyčovatel). Inspektorát tak dospěl k výsledné výši pokuty 17 000 Kč.

[14] Navrženou výši pokuty inspektorát v odst. 49 až 53 svého rozhodnutí podrobil testu likvidačního potenciálu pro obviněného v kontextu inspektorátu známých osobních poměrů obviněného. Vzhledem k tomu, že obviněný ani na výzvu nesdělil žádné okolnosti, které by s ohledem na jeho osobní poměry mohly mít vliv na snížení uložené pokuty, inspektorát si úvahu učinil sám na základě informací z veřejně dostupných zdrojů a došel k závěru, že výsledná výše pokuty nemá pro obviněného likvidační charakter.

[15] Při stanovení náhrady nákladů správního řízení podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona se inspektorát řídil § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. a určil výši náhrady paušální částkou 1 000 Kč, což je odůvodněno v odst. 54 rozhodnutí inspektorátu.

[16] Rozhodnutí inspektorátu bylo obviněnému doručeno dne 23. 2. 2024. Jeho blanketní odvolání obdržel inspektorát dne 4. 3. 2024 a následné doplnění (datované dnem 12. 3. 2024) pak dne 15. 3. 2024.

[17] Inspektorát neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a o odvolání sám nerozhodl v rámci autoremedury. Podle § 88 správního řádu inspektorát předal příslušný spis se svým stanoviskem úřadu jako odvolacímu správnímu orgánu podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb.

II. Průběh odvolacího řízení před správním orgánem druhého stupně

[18] Správní spis s podaným odvoláním byl úřadu doručen dne 28. 3. 2024. Úřad se nejprve zabýval tím, zda byly splněny základní podmínky pro provedení odvolacího řízení. V daném případě byl inspektorátem projednáván přestupek ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, přičemž promlčecí doba pro tento přestupek, stanovená v § 17b odst. 4 zákona o zeměměřictví (resp. § 17b odst. 5 zákona o zeměměřictví ve znění zák. č. 284/2021 Sb. a č. 88/2023 Sb.) je 5 let, v případě jejího přerušení odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 8 let od jeho spáchání. Ke spáchání projednávaného přestupku došlo dne 14. 6. 2023. Promlčecí doba byla podle § 32 odst. 2 písm. a) přestupkového zákona přerušena oznámením o zahájení řízení o přestupku dne 7. 2. 2024. Nedošlo tak k zániku odpovědnosti za tento přestupek. Podle § 96 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona se proti rozhodnutí, kterým byla vyslovena vina, může odvolat obviněný v plném rozsahu. Odvolání lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu) u správního orgánu, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal (§ 86 odst. 1 správního řádu). V daném případě bylo rozhodnutí inspektorátu obviněnému oznámeno dne 23. 2. 2024, blanketní odvolání bylo inspektorátu doručeno z datové schránky obviněného dne 4. 3. 2024 a stejným způsobem i doplnění odvolání dne 15. 3. 2024. Odvolání obviněného je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou u příslušného správního orgánu a bylo podáno včas.

[19] V souladu s § 98 odst. 1 přestupkového zákona úřad přezkoumal napadené rozhodnutí inspektorátu v plném rozsahu, přičemž v odvolacím řízení vycházel pouze z podkladů obsažených ve správním spisu inspektorátu. Vzhledem ke skutečnosti, že obviněný se s těmito podklady seznámil v průběhu řízení vedeného prvostupňovým orgánem, úřad obviněného nevyzýval ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu k seznámení s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim.

[20] Odvolání není důvodné.

[21] Skutková podstata projednávaného přestupku je popsána v § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, podle kterého se ÚOZI dopustí přestupku tím, že nedodržuje podmínky nebo povinnosti stanovené tímto zákonem pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky nebo základní státní mapové dílo. V souladu s § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví může být za tento přestupek uložena pokuta do výše 250 000 Kč. Povinnosti ÚOZI, které v projednávaném přestupku neměl obviněný dodržet, vymezuje zákon o zeměměřictví v § 16 odst. 1 písm. a). Podle tohoto ustanovení je ÚOZI povinen jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o zeměměřictví.

[22] Obviněný byl do 30. 6. 2023 ÚOZI a jako takový byl úřadem ke dni spáchání přestupku veden v seznamu ÚOZI s číslem úředního oprávnění xxxx (v aktuálním seznamu autorizovaných zeměměřických inženýrů veden pod poř. č. xxx se stejným číslem autorizace), a to s rozsahem oprávnění podle § 13 písm. a) a c) zákona o zeměměřictví. Obviněný tedy měl v okamžiku spáchání přestupku vlastnosti zvláštního subjektu přestupku podle § 12 písm. a) přestupkového zákona a byl deliktně způsobilý ke spáchání přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. Pro úplnost dodáváme, že podle zákona č. 88/2023 Sb., kterým byl s účinností od 1. 7. 2023 novelizován zákon o zeměměřictví, se z ÚOZI stali autorizovaní zeměměřičtí inženýři; podle čl. II bodu 2 přechodných ustanovení zákona č. 88/2023 Sb. se přestupky ÚOZI, spáchané do 30. 6. 2023, považují za přestupky autorizovaných zeměměřických inženýrů podle § 17b odst. 2 zákona o zeměměřictví, ve znění pozdějších předpisů. V rozhodnutí inspektorátu je obviněný označován jako autorizovaný zeměměřický inženýr s odkazem na výše uvedená přechodná ustanovení zákona č. 88/2023 Sb. Úřad obviněného ve svém rozhodnutí s ohledem na okamžik spáchání přestupku označuje jako ÚOZI, nicméně pro účely posuzování přestupku to není rozhodné a fakticky se jedná o tentýž subjekt.

[23] Úřad se shoduje se zjištěním inspektorátu, že obviněný dne 14. 6. 2023 ověřil pod číslem ověření 49/2023 ZPMZ XXX, jehož přílohou podle bodu 16.2 písm. d) přílohy ke katastrální vyhlášce je dokumentace o vytyčení. Tuto skutečnost výslovně potvrzuje i obviněný ve třetím odstavci str. 3 doplnění odvolání. Dle inspektorátu obviněný ověřil ZPMZ XXX a dokumentaci o vytyčení i přesto, že obsahovaly vady a nedostatky, které inspektorát popsal v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu, přičemž vycházel z výsledků provedeného dohledu shrnutých v protokolu, na nějž ve svém rozhodnutí rovněž odkázal.

[24] Obviněný ve svém odvolání uvádí, že se odvolává proti všem výrokům rozhodnutí inspektorátu a úřadu navrhuje, aby rozhodnutí inspektorátu zrušil a řízení zastavil. Své odvolání následně doplnil zdůvodněním, ke kterému připojil 7 příloh.

[25] Zásadní pochybení, popsané v odst. [7], obviněný odmítá a uvádí následující argumenty na svou obranu:

1. Vytyčovatel měl (před vytyčením – pozn. úřadu) k dispozici kompletní mapový podklad předmětného území včetně zmapované úvozové cesty a celkovou situaci v terénu znal.
2. Je třeba dodržovat mezní odchylky v případě vytyčení, pokud po transformaci dojde v některých částech průběhu kresby vytyčované hranice k překročení mezních odchylek.
3. Katastrální pracoviště Český Krumlov vytyčení převzalo, zkontrolovalo a bez námitek založilo do dokumentace katastrálního pracoviště.
4. Identická linie nemá v celém svém průběhu shodný tvar pozemku parcelní číslo xxx/x.
5. Nebylo prokázáno, že úvozová cesta pochází z doby mapování pro stabilní katastr.
6. Dostupný výpočetní software neumožňuje zaprotokolovat současně transformaci přes identické body a identické linie a případně přiřadit různou váhu pro transformaci přes pevné body „a ne úplně jednoznačně identické linie“.

[26] Úřad se v hodnocení zásadní vady ZPMZ XXX shoduje s inspektorátem. Svou argumentací obviněný zcela mýlí podstatu provinění, které je vytyčovateli (a v tomto řízení tedy i obviněnému) vytýkáno v rozhodnutí inspektorátu. Ten mu v něm neklade za vinu samotný postup, při kterém byly určeny souřadnice lomových bodů hranic transformací mapového podkladu na identické body, ale skutečnost, že vytyčovatel ignoroval stávající přirozené rozhranění pozemků v podobě terénních hran a v terénu označil hranice pozemku rovnou tak, jak mu vyšly z transformace mapového podkladu. Zcela tak rezignoval na povinnost, stanovenou v § 87 odst. 3 katastrální vyhlášky ve spojení s požadavkem uvedeným v bodu 16.32 písm. d) přílohy ke katastrální vyhlášce. Z nich vyplývá, že před vytyčením (případně během jeho provádění) má posoudit možnost ztotožnění nalezených rozhrad s hranicemi pozemků a výsledek svého vyhodnocení zdůvodnit. Pokud by v ZPMZ XXX nebo dokumentaci o vytyčení byly vyznačeny nalezené terénní útvary a byl by zde vyjádřen názor dostatečně opřený o důkazy, že si byl vytyčovatel nalezené rozhrady vědom, ale odbornou úvahou dospěl k závěru, že ji nepovažuje za hranici pozemku, nebylo by jeho postupu co vytknout. Taková úvaha zde však zcela chybí, o nalezené rozhradě není v celém ZPMZ XXX ani zmínka a nezbyvá tedy než uzavřít, že se tímto hodnocením situace v terénu vytyčovatel ani obviněný vůbec nezabývali, tudíž výše uvedené povinnosti nesplnili.

[27] Shora popsaná úvaha o nalezených rozhradách pak má být součástí výsledku zeměměřické činnosti již v okamžiku jeho ověření. Nelze ji dodatečně obhajovat tvrzeními, která ze ZPMZ XXX nejsou seznatelná, jak se o to snaží obviněný podle odst. [25] bodu 1. Znalosti, úvahy a pohnutky vytyčovatele, které nejsou uvedeny v posuzovaném výsledku zeměměřické činnosti, jsou z pohledu hodnocení dodržení předepsaných postupů a naplnění náležitostí výsledků zeměměřických činností zcela irelevantní.

[28] Rovněž nemůže obstát argument obviněného o potřebě dodržení mezních odchylek (odst. [25] bod 2). V ZPMZ XXX není žádná zmínka o porovnání souřadnic, které byly výsledkem transformace katastrální mapy, se souřadnicemi prvků, zaměřených v terénu. Není zde tedy žádných polohových odchylek, jaké by se případně daly s mezními odchylkami

porovnávat, natož aby bylo prokázáno jejich překročení, na které by bylo možno dále reagovat. Tato reakce by pak mohla mít formu prostého akceptování překročení odchylek s ohledem na kvalitu a původ mapy, nebo opravy chybných údajů katastru, které vznikly nepřesností při podrobném měření nebo zobrazením předmětu měření v katastrální mapě podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Argumentace potřebou dodržení mezních odchylek je tedy zcela hypotetická a nemá žádnou oporu v posuzovaném výsledku zeměměřické činnosti. Úřad ji tím považuje jen za účelové dodatečné obhajování chybně provedené zeměměřické činnosti.

[29] Úřad musí rovněž zcela odmítnout přenášení odpovědnosti za odbornou úroveň a správnost výsledku zeměměřické činnosti na katastrální úřad se zdůvodněním, že ten výsledek zeměměřické činnosti bez dalšího převzal, jak předkládá obviněný v odst. [25] bodu 3. Katastrální úřady při přebírání výsledků zeměměřických činností pro účely katastru provádějí jen velmi omezený přezkum výsledku zeměměřické činnosti, a to v rozsahu podle § 74 odst. 3 katastrální vyhlášky. Nijak detailně však nezkontrolují odborné provedení takového výsledku zeměměřické činnosti, neboť by tím překročily své pravomoci dané právními předpisy. Odpovědnost za správnost použitých postupů a uvedených výsledků je výhradně na ÚOZI, který takový výsledek ověřil a k detailní kontrole odborné správnosti takových postupů je oprávněn buď místně příslušný zeměměřický a katastrální inspektorát v souladu s § 4 písm. b) a e) zákona č. 359/1992 Sb., nebo Česká komora zeměměřičů v rámci disciplinárního řízení vedeného podle § 16q zákona o zeměměřictví.

[30] Na argumentaci obviněného, uvedenou v odst. [25] bodu 4, již úřad částečně odpověděl v odst. [26]. Inspektorát ani úřad nekladou obviněnému výslovně za vinu nevyužití linie původní úvozové cesty jako identické linie pro transformaci mapového podkladu. Jeho pochybení spočívá v tom, že se s existencí rozhrady nevypořádal žádným způsobem. Mohl, ale nemusel tak učinit jejím zahrnutím do identických prvků pro transformaci mapy, ale každopádně měl vyhodnotit, zda tato existující rozhrada není právě nalézanou (vytyčovanou) hranicí pozemku, a pokud by tomu tak nebylo, měl zdůvodnit, co ho k takovému závěru vedlo. Nic z toho však v ZPMZ XXX, ověřeného obviněným, není uvedeno a úřad se tak i z tohoto pohledu shoduje s inspektorátem na této zásadní vadě ZPMZ XXX a dokumentace o vytyčení.

[31] Po zhodnocení důkazů, předložených inspektorátem, má úřad za to, že nalezená úvozová cesta odpovídá pozemkové parcele č. xxx/x. Obviněný na druhou stranu nepředložil žádné důkazy o tom, že tomu tak není a omezil se pouze tvrzení, uvedené v odst. [25] bodu 5. Zásadní otázkou při posuzování přestupku v daném případě však není to, zda úvozová cesta odpovídá pozemkové parcele č. xxx/x či nikoliv, ale to, že tato samotná úvaha měla být součástí ZPMZ XXX, resp. dokumentace o vytyčení. Jednou s primárních úloh odborníků při vytyčování hranic pozemků je právě vyhodnocovat, zda v terénu existující rozhrady odpovídají vytyčovaným hranicím pozemků. Důvodem je předpoklad, že není v zájmu společnosti narušovat pokojnou držbu vytyčování hranic pozemků odchýlně od stávajících rozhrad tam, kde je tato odchylka neobhajitelná v kontextu přesnosti, s jakou je údaj o poloze hranice pozemku evidován. Vytyčovatel tak musí tuto úvahu prokazatelně provést vždy, když při vytyčování hranic pozemku nalezne v terénu existující rozhradu přibližně v místě vytyčované hranice pozemku. Teprve v případě, že s dostatečnou jistotou prokáže, že tato rozhrada evidované hranici neodpovídá, je namístě vytyčenou hranici pozemku v terénu nově označit a prohlásit, že nalezená rozhrada touto hranicí není. Taková úvaha je jistě jedním z nejnáročnějších odborných úkonů v oblasti katastru, a právě proto je to ÚOZI, kdo by měl tento odborný postup zajistit a je to tedy on, kdo nese plnou odpovědnost za výsledné provedení vytyčování hranic pozemků. Úřad tak souhlasí s inspektorátem, že obviněný při ověření ZPMZ XXX nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, jak mu ukládal § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví.

[32] Argument, uvedený v odst. [25] bodě 6 je pak zcela lichý, neboť volba technických prostředků, jaké použije vytyčovatel, je zcela na něm. A je to opět ÚOZI, kdo má zvolený postup před ověřením výsledku zeměměřické činnosti zkontrolovat a schválit. Pokud konkrétní software neumí pracovat potřebným způsobem, nikdo nebrání vytyčovatelovi opatřit si software jiný, nebo zvolit jiný odborný postup, kterým dospěje k výsledkům naplňujícím požadavky

právních předpisů. Zde je třeba znovu připomenout, co bylo uvedeno již v odst. [30], tj. že úřad za zásadní pochybení nepovažuje samotné provedení transformace mapového podkladu, ale absenci konfrontace vytyčované hranice pozemku s existující rozhradou.

[33] K vytykanému pochybení, popsaném v odst. [8] se obviněný nevyjádřil. Úřad zde jen dodává, že příloha katastrální vyhlášky ve svých bodech 16.31 a 16.11 neuvádí, že by povinnou náležitostí náčrtu byly prvky polohopisu, které nejsou obsahem katastru. Vytykanou vadu je však nutno dát do souvislosti se zásadním vytykaným proviněním, a to absencí jakékoliv úvahy nad existencí stávajícího přirozeného rozhraničení pozemků, jak bylo popsáno výše. Samotné nezobrazení terénních prvků, které nejsou součástí katastru, inspektorát nepovažoval za pochybení, které mělo vliv na výši uložené pokuty nebo samotné rozhodnutí o vině. I kdyby tomu tak bylo, tak v porovnání se závažností zásadního vytykaného pochybení (popsaném v odst. [7]) by taková vytykaná vada byla zcela zanedbatelná a dle názoru úřadu by neměla vliv na zákonnost rozhodnutí inspektorátu či výši uložené pokuty.

[34] Ke zpochybnění provedení měření toliko dodáváme, že dokumentace zaměření úvozové cesty, jak ji provedl inspektorát, je součástí dohledového spisu pod čj. ZKI CB-D-21/603/2023-10, s kterým se měl obviněný možnost seznámit. Dle názoru úřadu je z uvedeného dokumentu jednoznačně seznatelné, co a jakým způsobem inspektorát v terénu zaměřoval.

[35] Tvrzení obviněného, že v jeho případě nelze uvažovat o jeho odpovědnosti za přestupek (str. 5 dole až str. 6 nahoře doplnění odvolání), neboť zde „*zcela absentuje míra zavinění*“ se mýlí se základními principy posuzování zavinění. Jak bylo inspektorátem postaveno najisto (viz odst. [3] tohoto rozhodnutí a odst. 38 rozhodnutí inspektorátu), obviněný je v tomto přestupku považován za podnikající fyzickou osobu. U té se odpovědnost za přestupek posuzuje podle § 22 a 23 přestupkového zákona. Zavinění se zde nezkoumá jako povinný formální znak přestupku, neboť odpovědnost podnikající fyzické osoby je koncipována jako objektivní s možností liberace. Odpovědnosti se tedy může podle § 21 odst. 1 přestupkového zákona podnikající fyzická osoba zprostit jen tehdy, prokáže-li, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Úřad považuje za jednoznačně prokázané, že obviněný takové očekávatelné úsilí nevynaložil. Úřad se pak ztotožňuje s hodnocením inspektorátu v tom smyslu, že s ohledem na okolnosti spáchání přestupku by zavinění odpovídalo charakteru nevědomé nedbalosti podle § 15 odst. 3 písm. b) přestupkového zákona, což inspektorát vyhodnotil jako polehčující okolnost, díky které došlo k výraznému snížení výše ukládané pokuty.

[36] K poslednímu odstavci části III. doplnění odvolání úřad dodává, že České komoře zeměměřičů jsou doručována až pravomocná rozhodnutí o přestupcích, tedy až poté, co byla rozhodnutí o odvolání doručena obviněným. Smírčí řízení, navržené obviněným, se vztahuje toliko na vedení disciplinárních řízení Českou komorou zeměměřičů podle § 16q zákona o zeměměřictví a k řízením o přestupcích nemá žádný vztah.

[37] Za přestupek byla obviněnému uložena pokuta ve výši 17 000 Kč, což odpovídá 6,8 % zákonné sazby pro projednávaný přestupek, která je stanovena § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví jako 250 000 Kč.

[38] Inspektorát naplnil požadavek zákona ve spojení s příslušnou judikaturou (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2006, čj. 4 As 22/2005-68 a ze dne 12. 1. 2022, čj. 8 As 319/2019-63), když dostatečně vyjádřil hodnotu, jakou přisoudil jednotlivým kritériím při stanovení výše pokuty. Z rozhodnutí inspektorátu vyplývá, že podstatným kritériem pro stanovení výše pokuty byl význam a rozsah následku přestupku, přičemž inspektorát nalezené vady vyhodnotil jako vážné, viz odst. [13]. Do svých úvah inspektorát promítl na jedné straně skutečnost, že chybným vytyčením hranic pozemků mohou být jejich vlastníci uvedeni v omyl, ale na druhou stranu vytyčováním není nijak zasahováno do obsahu katastru, jako by tomu bylo např. při zápisu vadného geometrického plánu. S takovým hodnocením se úřad ztotožňuje. Menší měrou pak inspektorát přihlédl k polehčujícím okolnostem tak, jak je uvedeno rovněž v odst. [13]. Vzhledem k tomu, že se jedná o přestupek

podnikající fyzické osoby, je odpovědnost obviněného za přestupek koncipována jako objektivní s možností liberace. Inspektorát tak správně úvahu o zavinění promítl toliko do polehčujících okolností.

[39] Ač inspektorát posoudil jako jednu z polehčujících okolností snahu obviněného zmírnit následky vadně vyhotoveného výsledku zeměměřické činnosti, obviněný sám na str. 5 doplnění odvolání takovou motivaci zpochybnil. Přestože tedy jeho vlastním prohlášením odpadla tato polehčující okolnost, v duchu zásady zákazu *reformatio in peius* (zákaz změny k horšímu), která je pro přestupky upravena v § 98 odst. 2 přestupkového zákona, úřad nepřehodnotil výši pokuty po odpadnutí jedné z polehčujících okolností. K tomu lze poznamenat, že paradoxně by tak mohl učinit inspektorát v situaci, kdy by úřad obviněnému vyhověl, rozhodnutí inspektorátu zrušil a věc vrátil inspektorátu k dalšímu řízení (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2017, čj. 6 Afs 169/2016-42).

[40] Při posouzení osobních poměrů obviněného zkoumal inspektorát jeho majetkové poměry, neboť jiné osobní poměry obviněný na výzvu inspektorátu neuvedl. S přihlédnutím ke zjištěným údajům o nemovitostech ve vlastnictví obviněného inspektorát rovněž dospěl k závěru, že uložená pokuta nemůže být pro obviněného likvidační. S ohledem na skutečnost, že uložená pokuta je u samé dolní hranice zákonné sazby a nedosahuje ani 50 % průměrné hrubé měsíční mzdy v ČR ve 3. čtvrtletí r. 2023 (dle veřejně dostupných údajů Českého statistického úřadu), je podle úřadu rozsah inspektorátem provedené úvahy zcela dostačující. Nadto obviněný ve svém odvolání výši pokuty jako takovou nijak nezpochybňoval, nenamítal její nepřiměřenost ani likvidační charakter a nenabídl eventuální petit, ve kterém by variantně žádal úřad o snížení uložené pokuty s uvedením souvisejících důvodů.

[41] Přezkoumáním výroku napadeného rozhodnutí, kterým byla obviněnému uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč, úřad dospěl k závěru, že tento výrok je dostatečně opřen o § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

[42] V obsahu spisu úřad našel dostatečné důkazy o tom, že inspektorát v plném rozsahu dbal všech procesních práv obviněného a to jak co do rozsahu povinných úkonů v přestupkovém řízení, tak při dodržování stanovených lhůt a řádném doručování všech listin.

III. Závěr

[43] Úřad odvoláním napadené rozhodnutí neshledal nezákonným ani nesprávným, proto ho potvrdil a podané odvolání zamítl.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat, resp. nelze podat rozklad podle § 152 správního řádu.

JUDr. Iveta Bláhová

vedoucí samostatného oddělení kontroly a dohledu

Oznamuje se doručením stejnopisu: Ing. XY, IDDS: xxxx

Na vědomí: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích